

Situació límit al Girona FC

Vint punts dels últims noranta en joc, quatre victòries en trenta partits (una d'11, aquesta temporada), el tercer equip amb més gols en contra (24) de les cinc principals lligues europees (Espanya, Anglaterra, Alemanya, Itàlia i França), només superat pel Metz (26) i Lorient (25) francesos. En definitiva, un any sense jugar a res, però, segons Michel, un dia perdem per un tema mental, l'altre per no sé quins egos, el següent per dues accions puntuals de pilota aturada, després per la gespa o per «dos accidents» de Gazzaniga. La realitat és que, d'on no n'hi ha, no en pot rajar: aquesta plantilla no s'aguanta per enlloc, és anticompetitiva, no té ànima, no sap defensar, ni atacar, ni tan sols hi ha cap estratègia en les jugades a pilota aturada (és desesperant veure com de malament es llencen els córners). La defensa és un colador i, a davant, com va dir l'entrenador de l'Oviedo, Luis Carrión, «el Girona no és perillós si no hi és Stuani». No els cau la cara de vergonya de veure com han destrossat aquest equip i com s'han carregat les il·lusions dels aficionats? Amb aquests números, en un club normal, ja haurien saltat fa temps el director esportiu i l'entrenador, però el Girona és diferent, ja vaig escriure un dia que és una mena de clan familiar on totes les peces són necessàries per a la finalitat principal: els negocis. Amb aquest perfil de club, no pots tenir un director esportiu amb personalitat. Només pots tenir un Quique Cárcel submís i un entrenador que també accepta aquest joc sense queixar-se. Rellevar Michel, és una necessitat urgent, però el problema és que l'entrenador que vingui tindrà poc marge de maniobra després d'aquesta obra mestra del tàndem Guardiola/Quique de confeccionar una plantilla descompensada, amb pocs defenses (i molts anys a l'esquena) i sense migcampistes purs (i encara volien fitxar el paquet de Sadiq, l'últim dia de mercat). Si només fas fora Michel i continuen els arquitectes d'aquesta plantilla, estarem igual. No et salvaràs, si no canvies unes quantes peces al gener, però qui ho ha de planificar? El mateix que no cobreix posicions claus en la plantilla, que fa dos anys que malbarata desenes de milions d'euros en jugadors que han fracassat i que et diu que no fitxa un segon lateral esquerre perquè Àlex Moreno no tingui competència? De debò ho han de resoldre els mateixos que es gasten 35 milions en Asprilla, Abel i Solís, que no han jugat ni un minut els dos últims partits (Abel, encara no ha debutat a la lliga)? Hi podríem sumar els 10 milions de Bryan Gil, que a Getafe no va ser titular. Amb aquests 45 milions a la banqueta, la majoria dels directors esportius de primera farien filigranes. I, en aquest repertori de despropòsits, queda el tema de la porteria. El Girona deu ser l'únic equip del món en el qual el millor porter de la plantilla és suplent. En el tercer gol de l'Oviedo, Reina, quasi enganxat a la banda esquerra, centra una pilota que va al segon pal, a l'àrea petita, amb temps suficient perquè un porter que no tingui sempre els peus enganxats a la línia de gol la pugui atrapar (només amb aquesta acció, tindríem dos punts més). Al camp del Barça, Gazzaniga va fer l'estàtua en els dos gols, i sort que l'àrbitre va anul·lar el gol de Cubarsí, perquè ja s'havia empassat la pilota del córner. A Getafe, el primer gol és una rematada de cap a la frontal de l'àrea petita i en el segon la pilota es passeja per davant seu abans de xutar de Borja Mayoral, un cop més, clavat a la porteria. Això per no citar els greus errors que va cometre contra el Rayo o el Llevant. No ho veu, tot això, Michel? El problema no és només de porter, però rebent els gols com xurros, a què espera a donar l'alternativa a Livakovic? Que marxi el gener, com va fer Pau López, ara titular al Betis? Tot plegat és un despropòsit, mentre els responsables de Girona sembla que sentin ploure.